

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/325/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5412205225
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5412205225.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a sudcov Mgr. Miroslava Šeptáka a JUDr. Blaženy Stašíkovej, v právnej veci navrhovateľky: K. Z., rod. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom P. č. XXX, proti odporcom: 1/ D. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom P. č. XX, 2/ K. F., rod. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom P. č. XX, 3/ S. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom T. č. XXX, o prešetrovanie právoplatnosti kúpnych zmlúv a vrátenie podielu k nehnuteľnostiam, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín zo dňa 20. februára 2013 č. k. 5C/109/2012-72, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Odporcom 1/ až 3/ náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Dolný Kubín rozsudkom zo dňa 20. 02. 2013 č. k. 5C/109/2012-72 návrh zamietol v celom rozsahu. Zároveň rozhodol, že odporcom 1/ až 3/ sa náhrada trov konania nepriznáva.

Rozhodnutie odôvodnil vykonaným dokazovaním, z ktorého mal preukázané, že odporcovia 1/, 2/ sú v súčasnosti na liste vlastníctva č. XXXX zapísaní ako bezpodieloví spoluvlastníci pozemkov parc. registra "E" č. 1505/1 orná pôda o výmere 3202 m², č. 1512 trvalé trávnaté porasty o výmere 7059 m², č. 2414 orná pôda o výmere 173 m² a č. 3783 orná pôda o výmere 2331 m² nachádzajúcich sa v obci a katastrálnom území P.. Odporca 3/ je v súčasnosti zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX k.ú. P. ako výlučný vlastník pozemku parc. registra "E" č. 1152 trvalé trávnaté porasty o výmere 2212 m². Odporcovia 1/, 2/ parcely registra "E" č. 1505/1, 1512, 2414 a 3783 nadobudli kúpnu zmluvou, ktorú uzavreli dňa 17.12.2007 s E. H., rod. K., nar. XX. XX. XXXX. Vklad vlastníckeho práva v ich prospech bol na základe uvedenej zmluvy povolený dňa 24. 01. 2008 pod č. V 2574/07. Odporca 3/ pozemok parc. registra "E" č. 1152 nadobudol kúpnu zmluvou, ktorú uzavrel dňa 21. 12. 2007 s E. H., rod. K., nar. XX. XX. XXXX. Vklad vlastníckeho práva v jeho prospech bol na základe uvedenej zmluvy povolený dňa 27. 02. 2008 pod č. V 155/08. Predávajúca z kúpnych zmlúv - E. H. (rod. K.), nadobudla parcely, ktoré následne predala odporcom 1/ a 3/, dedením po svojom svokrovi S. H., nar. XX. XX. XXXX, ktorý zomrel dňa XX. XX. XXXX, keď tento poručník mal dvoch synov - S., ktorý zomrel ako slobodný a bezdetný a S., ktorý zomrel v roku XXXX. Jedinou dedičkou zo zákona po S. H., zomrelom v roku XXXX je jeho manželka E. (Osvedčenie o dedičstve sp. zn. D 104/93, IDnot 407/93 zo dňa 09. 03. 2001). Z pripojeného dedičského spisu okresného súdu sp. zn. D 104/93, IDnot 407/93 vyplýva, že k prejednaniu uvedeného dedičstva došlo na základe návrhu K. Z. - navrhovateľky v tomto konaní (zápisnica o predbežnom vyšetrení zo dňa 13. 01. 1994). Dedičstvo, ktoré navrhla prejednať a ktoré bolo aj následne prejednané boli pozemky zapísané v komasačnom hárku č. 0142 k.ú. P.. Z identifikácie na čl. 7 uvedeného dedičského spisu, ako aj z chronológie oznámenej Správou katastra Dolný Kubín vyplýva, že pozemky, ktoré sú v súčasnosti zapísané na odporcov 1/ a 2/ na LV č. XXXX k.ú. P. a na odporcu 3/ na LV č. XXXX sú totožné

s pozemkami, ktoré boli vykomasované v prospech S. H., bytom P. XXXa a zapísané v komasačnom hárku č. 0142 ako parcela č. 1152 Pod Úbočou, pastva o výmere 21 árov a 91 m², č. 1505/1 Kraviarske, roľa o výmere 31 árov a 83 m², č. 1512 Kraviarske, lúka o výmere 70 árov a 69 m², č. 2414 Záhumenice, roľa o výmere 1 ár 70 m² a č. 3783 Gubizňová, roľa o výmere 23 árov a 18 m². Zo zápisnice spisanej na Notárskom úrade v Dolnom Kubíne notárom JUDr. Mariánom Kleňom dňa 18. 02. 1994 vo vyššie uvedenej dedičskej veci sp. zn. D 104/93, Dnot 407/93 vyplýva, že navrhovateľka žiadala pozemky zapísané v komasačnom hárku vyporiadať tak, že by prebrala štvrtú časť z majetku patriaceho do dedičstva. Jej brat S. H., nar. XX. XX. XXXX žiadal, aby celé dedičstvo prevzal sám bez povinnosti vyplácať spoludedičov (č.l. 9 dedičského spisu sp. zn. D 104/93, IDnot 407/93). Dňa 17. 02. 1995 podala na Notársky úrad notára JUDr. Mariána Kleňa K. Z. - (navrhovateľka) návrh na vydanie osvedčenia o vydržaní 1/2-ice pozemkov zapísaných v komasačnom hárku č. 0142, parc. č. 1152, 1505/1, 1512, 2414 a 3783, v ktorom uviedla, že tieto nehnuteľnosti užíva trvale, dobromyseľne a nerušene od roku 1957 na základe neplatnej darovacej zmluvy od svojho otca K. H., ktorý pozemky nadobudol neplatnou kúpnu zmluvou od synov pôvodného komasačného vlastníka S. H. a S. H. (oznámenie N 151/95 zo dňa 19. 04. 1995 na č.l. 5 spisu okresného súdu sp. zn. 5C 567/95). Dňa 17. 07. 1995 bola na okresný súd podaná žaloba, ktorou sa S. H., nar. XX. XX. XXXX voči navrhovateľke v tomto konaní domáhal určenie, že okolnosti ktorými žalovaná (v tomto konaní navrhovateľka) preukazuje nárok na vydanie osvedčenia k nehnuteľnostiam zapísaným v komasačnom hárku č. 0142 k.ú. P. nie sú dané. V dôvodoch žaloby S. H. uviedol, že je držiteľom poľnohospodárskych pozemkov podľa komasačného hárku č. 0142 k.ú. P. č. 1152, 1505/1, 1512, 2414 a 3783, ktoré boli vykomasované pre S. H.. Uvedené pozemky od jeho detí S. H. a jeho brata S. odkúpil kúpnu zmluvou dňa 07. 07. 1947 za 14.000,- Kč jeho otec K. H., avšak ten nemal peniaze na vyplatenie kúpnej ceny, tak ich žalobca S. H. postupne vyplatil zo svojho. Od doby kúpy ich žalobca spolu so svojou manželkou ako aj otcom užíval a obhospodaroval a plnil si dodávkové povinnosti. Žalovaná (v tomto konaní navrhovateľka) pozemky neobhospodarovala a neplnila si ani povinnosti vyplývajúce z vlastníctva. Žalobca tiež vyplatil svojich súrodencov T. H. a O. D.. O tejto žalobe bolo rozhodnuté rozsudkom zo dňa 03. 07. 1997 č.k. 5C 567/95-89 tak, že bolo určené, že okolnosti ktorými žalovaná (v tomto konaní navrhovateľka) preukazuje nárok na vydanie osvedčenia k nehnuteľnostiam zapísaným v komasačnom hárku č. 0142 k.ú. P. nie sú dané. V odôvodnení rozsudku sa konštatuje, že z dokazovania vykonaného v tomto konaní (boli to výsluchy účastníkov konania, svedkov, listinné doklady, pripojené dedičské spisy) sa zatiaľ javí ako najpravdepodobnejšie to, že predmetné nehnuteľnosti patria do dedičstva po nebohom K. H., keďže v konaní nebolo zistené, že by ich nebohý K. H. za svojho života previedol na niekoho iného. Uvedený rozsudok nenadobudol právoplatnosť, keďže v priebehu odvolacieho konania žalobca zobral svoj návrh na začatie konania späť. V uvedenom konaní žalobca do spisu predložil kúpno predajnú zmluvu zo dňa 07. 07. 1947, v ktorej je uvedené, že S. H. a K. H. sa dohodli ohľadne predaja a kúpy, S. H. ako vlastník a K. H. ako kupujúci tak, že K. H. vyplatil za časť z dedičstva jemu pripadajúcu /svoju/ S. H. 14.000,- Kčs za podmienky, že v prípade návratu a vráteniu 14.000,- Kčs, role dostane späť (č.l. 22 spisu). Takisto žalobca predložil kúpno predajnú zmluvu zo dňa 18. 09. 1956 uzavretú medzi K. H. ako odkupujúcim a S. H., ktorou S. H. odpredal navždy svoj podiel poľnohospodárskej pôdy, ktorú vlastnil v P. odkupujúcemu za dohodnutú kúpnu cenu 2.800,- Kčs v novej mene. Uvedené kúpno predajné zmluvy predložila navrhovateľka aj v tomto konaní a tiež ich do spisu predložil odporca 1/ a nachádzajú sa na č.l. 62-63.

Navrhovateľka sa v tomto konaní domáha prešetrovania právoplatnosti kúpnych zmlúv, ktorými odporcovia 1/ až 3/ nadobudli pozemky pôvodne zapísané v komasačnom hárku č. 0142 k.ú. P., ktoré sú v súčasnosti zapísané na LV č. XXXX a č. XXXX k.ú. P. na odporcov 1/ až 3/, ako aj vrátenia podielu vo výške 1/2-ica k týmto nehnuteľnostiam. Vychádzajúc z obsahu týchto návrhov ich súd posúdil ako návrh na určenie neplatnosti kúpnych zmlúv a súčasne návrh na určenie vlastníctva k predmetným pozemkom v podiele 1-ica z celku.

Keďže ide o určovacie žaloby v zmysle ust. § 80 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len ako „O. s. p.“), súd sa na prvom mieste zaoberal tým, či na žiadanom určení má navrhovateľka naliehavý právny záujem. Pokiaľ ide o určenie neplatnosti kúpnych zmlúv, dospel k záveru, že navrhovateľka na určení ich neplatnosti naliehavý právny záujem nemá, a to z dôvodu, že podaným návrhom sa súčasne domáha určenia spoluvlastníctva k pozemkom, ktoré boli predmetom napadnutých zmlúv. Na základe uvedeného sa súd, v rámci rozhodovania o určení vlastníctva, musí nevyhnutne predbežne vyporiadať s otázkou platnosti, resp. neplatnosti zmlúv, keďže je zrejmé, že navrhovateľka spochybňuje platnosť predmetných zmlúv z dôvodu, že sa považuje za spoluvlastníčku pozemkov, ktoré boli predmetom zmluvy. Ide o typickú prejudiciálnu otázku, pri ktorej súd nemôže rozhodnutie o tejto otázke pojať do

výroku rozhodnutia. Inak povedané, ak súd v tomto konaní rieši otázku, či navrhovateľke patria v 1/2-ici pozemky, bude sa v rámci rozhodovania o tomto návrhu zaoberať aj otázkou platnosti, či neplatnosti zmlúv, ktorými sporné pozemky nadobudli odporcovia 1/ až 3/ a navrhovateľka tak nemá naliehavý právny záujem na tom, aby o tejto otázke súd rozhodol osobitným výrokom. Podľa rozsudku NS SR sp. zn. 3Cdo 98/2004 naliehavý právny záujem na určení neplatnosti kúpnej zmluvy, ktorej predmetom je nehnuteľnosť, nie je daným, ak táto právna otázka má povahu predbežnej otázky vo vzťahu k existencii vlastníckeho práva. Ďalej súd poukázal na to, že z hľadiska merita veci nemožno návrh navrhovateľky na určenie neplatnosti kúpnych zmlúv prejednať aj z dôvodu neúplného okruhu účastníkov konania. Navrhovateľka ako účastníkov konania označila len kupujúcich z predmetných zmlúv, a to ako odporcov 1/ až 3/. Ako účastníčku konania neoznačila aj druhú zmluvnú stranu - predávajúcu z kúpnych zmlúv E. H.. Pre nedostatok naliehavého právneho záujmu a neúplný okruh účastníkov konania, súd návrh navrhovateľky, ktorým sa domáhala prešetrenia právoplatnosti kúpnych zmlúv, zamietol.

Pokiaľ ide o určenie spoluvlastníctva k pozemkom, súd dospel k záveru, že navrhovateľka má na určení, že je vlastníčkou pozemkov v podiele 1/2-ica, naliehavý právny záujem, pretože pozemky, ku ktorým žiada určiť spoluvlastníctvo sú v katastri nehnuteľností zapísané na iné osoby než na ňu, a to práve na odporcov 1/ až 3/, čím je daná ich pasívna legitímácia v spore. Ohľadne existencie naliehavého právneho záujmu súd vychádzal z ustálenej súdnej judikatúry, príkladmo z rozhodnutia NS SR sp. zn. 4Cdo 173/2006, v ktorom sa konštatuje, že ak sa žalobca domáha určenia, že je vlastníkom nehnuteľnosti, pri ktorej je v katastri nehnuteľností zapísaný ako vlastník niekto iný, má vo vzťahu k tejto osobe nepochybne naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Vzhľadom na existenciu naliehavého právneho záujmu na určení, že navrhovateľka je vlastníčkou 1/2-ice pozemkov, sa súd zaoberal týmto návrhom aj z hľadiska jeho vecnej opodstatnenosti, pričom dospel k záveru, že návrh je nedôvodný.

Podľa súdu z dokazovania vykonaného v konaní vyplýva, že pozemky zapísané v komasačnom hárku č. 0142 k.ú. P., ktoré boli vykomasované pre S. H., odkúpil od jeho synov S. a S. otec navrhovateľky K. H., a to predloženými kúpnopredajnými zmluvami. Tvrdila to v konaní sp. zn. 5C 567/95 a tvrdí to i v tomto konaní navrhovateľka a zhodne sa vyjadril i jej brat S. (viď žalobný návrh v konaní sp. zn. 5C 567/95). Takisto sestra navrhovateľky a S. H., nar. XX. XX. XXXX, O. D., vo svojom vyjadrení zo dňa 09. 06. 2003 uviedla, že jej otec kúpil kúpnopredajnými zmluvami z roku 1947-1950 pozemky z komasačného hárku 0142, ktoré riadne vyplatil, takže im ako deťom patrí po otcovi každému rovnakou čiastkou a túto svoju čiastku dáva svojej sestre K. Z. (navrhovateľke). Vyjadrenie sa nachádza na č.l. 110 spisu okresného súdu sp. zn. D 1019/93. Odporca 1/ síce poukazoval na neurčitosť predmetu zmlúv, teda chýbajúceho bližšieho vymedzenia pozemkov, ktorých sa zmluvy týkali, avšak i zo samotných jeho vyjadrení, ako aj vyjadrení jeho manželky - odporkyne 2/ vyplýva, že predmetné pozemky chodievali kosiť a robili tam rodičia odporkyne 2/ (odporkyňa 2/ je dcérou S. H., nar. XX. XX. XXXX - brata navrhovateľky) a pozemky mali patriť ich otcovi a svokrovi v jednej osobe. V takomto prípade však nevysvetlili, na základe akého titulu pozemky zapísané v komasačnom hárku č. 0142 užíval ich otec a svokor v jednej osobe, ak to neboli predmetné kúpnopredajné zmluvy. K. H. zomrel XX. XX. XXXX a zanechal po sebe štyri deti: synov T. H. a S. H., nar. XX. XX. XXXX, navrhovateľku a O. D.. Pozemky z komasačného hárku č. 0142 k.ú. P. v rámci dedičského konania prejednané neboli (spis okresného súdu sp. zn. D 1019/93). Z vykonaného dokazovania súčasne vyplýva, že otec navrhovateľky aj pozemky z komasačného hárku držal a užíval, čo nakoniec uviedol vo svojej žalobe v konaní sp. zn. 5C 567/95 i brat navrhovateľky S. H., nar. XX. XX. XXXX. Súd preto konštatoval, že i v prípade, ak K. H. nenadobudol vlastníctvo k pozemkom z komasačného hárku 0142 na základe predmetných kúpnopredajných zmlúv, mohol ich nadobudnúť titulom vydržania, keď uvedené zmluvy boli spôsobilými titulmi k vyvolaniu presvedčenia, že tieto pozemky mu patria a keďže zomrel v roku 1971 bola splnená i desaťročná vydržacia doba pre vydržanie podľa § 115 a nasl. zákona č. 141/1950 Zb. (tzv. Stredný občiansky zákonník). Zhodne so záverom, ktorý už vyslovil okresný súd v konaní sp. zn. 5C 567/95 uzavrel aj v tomto konaní, že sa javí ako vysoko pravdepodobné, že pozemky z komasačného hárku č. 0142 boli ku dňu smrti poručiteľa K. H. v jeho vlastníctve. Tento záver však automaticky neznamená, že navrhovateľka je (len na základe tejto skutočnosti) spoluvlastníčkou sporných pozemkov, a to v podiele 1/2-ica účasti z celku. Ak je nejaká vec vo vlastníctve zomrelej osoby podľa údajov katastra alebo podľa rozhodnutia súdu (žiadnym súdnym výrokom nebolo doposiaľ určené, že sporné pozemky patria do dedičstva po poručiťovi K. H.), musí byť táto vec prejednaná v dedičskom konaní a nemožno žiadať priznať vlastníctvo len s poukazom na právne nástupníctvo žalobou podľa § 80 písm. c/ O. s. p. Takýto postup súdna prax pripúšťa len výnimočne, a to v prípade, že poručiťel po sebe zanechal jediného dediča. Navrhovateľka však nie je jedinou zákonnou dedičkou K. H.. Navrhovateľke sa v konaní nepodarilo preukázať, že by predmetné pozemky nadobudla

vydržaním, koniec koncov to ani netvrdila, keď svoje vlastnícke právo odvodzovala od vlastníctva svojho otca ako jeho dedička. Možno uzavrieť, že v tomto konaní nebolo vykonaným dokazovaním zistené nič také, čo by mohlo zmeniť závery okresného súdu z roku 1997, podľa ktorých navrhovateľka nespĺnila podmienky pre vydanie osvedčenia o vydržaní. Zjednodušene povedané v tomto konaní sa v podstate riešili tie isté skutočnosti ako v konaní sp. zn. 5C 567/95, len s tým rozdielom, že v konaní sp. zn. 5C 567/97 išlo o spor medzi navrhovateľkou a jej bratom a v tomto konaní navrhovateľka iniciovala spor voči osobám, ktoré sú aktuálne zapísané v katastri nehnuteľnosti ako vlastníci pozemkov, pôvodne zapísaných v komasačnom hárku č. 0142.

Keďže navrhovateľka neunesla dôkazné bremeno ohľadne preukázania nadobudnutia spoluvlastníckeho práva, ktoré žiadala priznať a určiť jej vlastníctvo v zákonom, resp. vyššom dedičskom podiele po poručiťovi K. H. v takomto konaní určiť nemožno, súd návrh ako nedôvodný zamietol.

S ohľadom na zamietnutie návrhu v celom rozsahu, vzniklo podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p. právo na náhradu trov konania odporcom 1/ až 3/. Keďže títo si žiadne trovy konania neuplatnili a ich prípadný vznik súd nemal preukázaný ani z obsahu spisu, rozhodol o trovách konania tak, ako uviedol vo výrokovej časti tohto rozsudku

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podala odvolanie navrhovateľka.

V odvolaní uviedla: „...Je až neuveriteľné ako ľahko je možné prísť k cudziemu majetku a nik sa nad tým ani nepozastaví. Veď podľa zdravého rozumu a uváženia - keby som ja alebo moja sestra O. D., rod. H., nar. X.X.XXXX, bytom R. XX, D. - bola niekedy ponúkala pozemky na predaj, načo by som sa teraz domáhala svojho vlastníctva, a ešte by som rada vedela, kde, kedy a kým boli zverejnené ponuky na predaj týchto pozemkov, keď si ich F. odkúpili a komu ich teda vyplatili? Medzi akými účastníkmi - F. a kým - boli uzatvorené predmetné „Kúpne zmluvy“ v ktorých sme aj my - ja a moja sestra - mali svoj podiel - po 1/4, a aj o to sme prišli.

Sestre O. D. som ja vyplatila jej podiel 1/4, čo aj písomne potvrdila a môže Vám to aj ona osobne dosvedčiť, lebo ešte žije - nie ako klamú F., že ju vyplatil ich otec a svokor v jednej osobe - S. H.! Tak tomuto sa hovorí spravodlivosť? Ich Kúpne zmluvy beriete na vedomie, aj napriek nepravdivému vyjadreniu - že parcely boli na ponúkané predaj - ale moje právoplatné doklady o vlastníctve ostali nepovšimnuté.

V rozhodnutí uvádzate, že som neuviedla ako účastníčku konania p. E. H., rod. K.. Nevieť z akého dôvodu som ju tam mala dať predvolať, keď som si vedomá, že pozemky právoplatne odkúpil môj otec K. H..

Keďže spochybňujete právoplatnosť kúpnopredajných zmlúv, na základe ktorých mal nadobudnúť vlastníctvo môj otec K. H. od svojich synovcov S. a S. H., na akom právnom základe potom môj brat S. H., nar. XX.X.XXXX tieto pozemky- (podľa vyhlásenia odporcov v 1. a 2. rade) - celé roky „užíval“ a prečo by „akože vyplácal“ O. D. a T. H. - keď, mu podľa zákona tiež nepatrili ?!

Ak sú právoplatné - čo podľa mňa sú - potom pozemky po otcovi K. patria všetkým 4 deťom - dedičom rovnako po 1, lebo otec nezanechal závet a ani nikoho nevydedil“.

V ďalšej časti odvolania navrhovateľka uviedla: „za celý svoj doterajší život som spravodlivo a ťažko robila, starala sa o pozemky aj platila dane - môžete si to overiť aj na Obecnom úrade, prípadne doložím doklady o platení daní ja osobne. Nie je pravda čo rozprávali odporcovia v 1. a 2. rade že všetko platil ich otec resp. svokor S. H., veď oni ešte ani na svete neboli, keď sa plnil kontingent.

Ako som už uviedla vyššie, sestra O. D. ešte žije, vie o všetkom a môžete ju predvolať, aby osobne dosvedčila či klamem ja alebo odporcovia. Nakoľko býva v D., ul. R. XX, a je chorá, tak som ju prv nechcela na takú diaľku unúvať, ale keďže nevidím iné východisko, je nutné aby sa teda osobne dostavila na súd a mohla Vám ona dosvedčiť všetko ako je pravda.

Nikdy som nežiadala cudzí majetok, ale po spravodlivosti z majetku po rodičoch patrí čiastka všetkým deťom.

Verila som v spravodlivosť súdu, ale po všetkom tomto jednaní zisťujem, že klamstvo má väčšiu cenu ako pravda. Za celý čas domáhania sa spravodlivosti som už prišla o roky zdravia, verila som však že sa dožijem spravodlivého konca, ale ako vidím spravodlivosť nemá v tomto konaní miesto.

Preto Vás ešte naposledy prosím, predvolajte teda túto moju sestru a nech sa ona vyjadrí aká je pravda aj to, kto a koľko jej zaplatil za jej podiel...“.

Po výzve súdu na odstránenie väd odvolania v zmysle ust. § 43 ods. 1 O. s. p. navrhovateľka žiadala svoje podanie považovať za odvolanie proti rozsudku okresného súdu. Za nesprávny postup súdu považovala neznatie právoplatnosti kúpno predajných zmlúv, na základe ktorých nadobudol vlastníctvo jej otec K. H. od svojich synovcov S. a S. H., lebo doteraz sa súd nevyjadril z akého dôvodu považuje tieto zmluvy za neplatné, i keď už o to viackrát žiadala. Podaným odvolaním sa domáha spravodlivosti, aby súd uznal právoplatnosť týchto zmlúv a potom bude dedičstvo po otcovi K. patriť všetkým deťom, resp. dedičom, rovnakým dielom. Žiadala o predvolanie O. D., ktorá môže osobe dosvedčiť pravdivé skutočnosti o celej tejto kauze.

Odporca 1/ v písomnom vyjadrení k odvolaniu nesúhlasil s odvolaním navrhovateľky.

Tvrdil, že uvedené parcely boli ponúkané na predaj, tak si ich oficiálnou cestou odkúpili, o čom svedčia aj doklady.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené ust. § 202 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2, § 156 ods. 3 O. s. p.), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1 O. s. p.) z nasledovných dôvodov:

Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotením toho čo uviedla v rámci odvolacieho konania navrhovateľka konštatuje, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci. V rámci tejto veci sa totiž navrhovateľka domáhala v prvom rade určenia neplatnosti kúpnych zmlúv na základe ktorých odporcovia 1/ až 3/ nadobudli vlastníctvo k nehnuteľnostiam. Podľa odvolacieho súd okresný súd správne návrh zamietol pre nedostatok naliehavého právneho záujmu (§ 80 písm. c/ O. s. p.). Navrhovateľka sa v konaní domáhala aj určenia spoluvlastníctva k označeným nehnuteľnostiam a preto otázku platnosti či neplatnosti kúpnych zmlúv posudzoval súd v rámci tohto konania predbežne. V takomto prípade naliehavý právny záujem na samostatnom určení platnosti či neplatnosti predmetných zmlúv nebol daný. Pokiaľ sa navrhovateľka domáhala určenia spoluvlastníctva k označeným nehnuteľnostiam tvrdiac, že vlastnícke právo nadobudla od svojho otca K. H. ako dedička, okresný súd vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 132 O. s. p. a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil. Rozhodnutie okresného spĺňa aj všetky požiadavky kladené na zákonné rozhodnutie podľa § 157 ods. 2 O. s. p.

Odvolanie navrhovateľky odvolací súd nepovažoval za dôvodné. Táto sa mylne domnieva, že okresný súd neuznal právoplatnosť kúpno predajných zmlúv, na základe ktorých nadobudol vlastníctvo jej otec K. H.. Z odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu vyplýva, že zhodne so záverom, ktorý už vyslovil súd v konaní sp. zn. 5C/567/95 (o návrhu S. H. voči navrhovateľke domáhajúceho sa určenia, že okolnosti, ktorým navrhovateľka preukazuje nárok na vydanie osvedčenia k nehnuteľnostiam zapísaným v komasačnom hárku č. 0142 k.ú. P. nie sú dané) konštatoval aj v tomto konaní (sp. zn. 5C/109/2012), že sa javí ako vysoko pravdepodobné, že pozemky z komasačného hárku č. 0142 boli ku dňu smrti poručiteľa K. H. v jeho vlastníctve. Za rozhodujúce však bolo potrebné považovať to, že to neznamená, že navrhovateľka je len na základe tejto skutočnosti spoluvlastníčkou sporných nehnuteľností, a to v podiele 1-ica účasti z celku, teda toho čoho sa v konaní voči odporcom 1/ až 3/ domáhala. Žiadnym súdnym výrokom totiž doposiaľ nebolo určené, že sporné nehnuteľnosti patria do dedičstva po poručiteľovi K. H.. Napokon pokiaľ navrhovateľka v odvolaní žiadala vypočítať sestru O. D. odvolací súd

poukazuje na to, že skutková stránka veci sa objasňuje na súde prvého stupňa. Účastník preto musí v zmysle ust. § 120 ods. 4 O. s. p. všetky dôkazy, ktorými preukazuje svoje tvrdenia, predložiť alebo označiť pred súdom prvého stupňa a to najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. O tejto skutočnosti bola navrhovateľka poučená v doručenom predvolaní na pojednávanie. Z toho dôvodu na ňou označené dôkazy v odvolacom konaní nebolo možné prihliadať.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O. s. p. a to vrátane trov konania založeného na zásade úspechu odporcov 1/ až 3/ v konaní (§ 142 ods. 1 O. s. p.) potvrdil.

Výrok o trovách odvolacieho konania sa zakladá na ust. § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p. Odporcovia 1/ až 3/ mali vo veci plný úspech, avšak trovy odvolacieho konania si neuplatnili (§ 151 ods. 1 O. s. p.) a ani z obsahu spisu nevyplýva, že by im boli tieto vznikli. Odvolací súd preto rozhodol, že odporcom 1/ až 3/ náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte pomerom 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.